

Medlemmer tale om Thingets Verdighed og om, at man ikke maa se hen til, hvad det enkelte Parti maatte kunne vinde i denne Sag, har det aldeles Intet paa sig. Nei, det, hvorpaa det nu kommer an, er kun at bringe Thingets sande og rette Mening tilveie, og jeg tror, denne er, at man vil vedtage, hvad der nu er vedtaget i Lands-thinget.

Ordføreren (Hørup): Derjom det ærede Medlem fra Leire (Golfstein-Ledreborg) tror, at vi, naar vi vedtage de 5,500 Kr., have sluppet det eneste Punkt, vi her have sikket Hold i, tror jeg, at han tager meget feil. Det Hold, vi sit paa Servituten ved at negte de 5,500 Kr., har faa-mænd ikke Noget at betyde, det kunne vi gjerne slippe. De 5,500 Kr.s Vedtagelse kan virkelig ikke have nogenfomhelst Indflydelse paa eller nogenfomhelst Betydning for, hvorledes vi stille os til den Transaktion, der mulig er foregaaet om Servituten. Altsaa, det frygter jeg ikke for. Det eneste Argument, det ærede Medlem anførte for, at vi nu skulde gaa i Udvalg igjen og indhente nye Dplysninger, var, at der, sagde han, var fremkommet noget Nyt siden 3die Behandling. Men hvad var saa det Nye, der var fremkommet? Det var, sagde han, at nu var det konstateret, at Ophævelsen af denne Servitut havde en Værdi for de Grunde, der befriedes for den. Det troede jeg, at det ærede Medlem havde anset for konstateret, saalænge han har arbejdet i denne Sag. Har han anset det for tvivlsomt, forstaar jeg ham ikke. Nei, det er der ikke noget Menneſke, der fornøftigvis kunde tvivle om, at, naar man har en Grund, og man faar Lov til at bruge den paa en i formueretlig Henseende mere hensigtsmæssig og nyttig Maade end tidligere, saa er det en Fordel. Derom have vi aldrig tvivlet, men hvad vi have tvivlet om hidtil, og hvad jeg endnu tvivler om, er, om det kan give nogenfomhelst berettiget Grund til at kræve Erstatning af dem, der faae denne Fordel. Det er et Punkt, jeg gjerne vilde ønske vi kunde faae oplyst. Naar vi nu engang, som jeg haaber, naae til et Udvalg, som søger Dplysninger herom, har jeg ogsaa abfillige Ting, jeg gjerne vilde have frem der og bragt paa det Rene. Jeg vilde nemlig gjerne have at vide, hvorledes det hænger sammen med den Servitut, som de Herrer have opdaget. De skulde os virkelig at sige, hvori denne Servitut er grundet. Jeg antager ikke, at de Herrer mene, at det er en Servitut i almindelig privatretlig Forstand. Det maa være Noget af offentligretlig Betydning; men hvor er saa den Lov, hvor er den legale Akt, hvori Servituten er grundet? Lad os faae den frem! I andre Forhold, saaledes med Hensyn til Demarkationslinien, have vi en Række af Love angaaende en saadan Servitut. Med Hensyn til Demarkationslinien have vi en Forordning af 1810, en

Forordning af 1824 og en Lov af 1852; der veed man altsaa, hvad man har at holde sig til. Jeg vilde ønske, at de Herrer, der nu kaste os denne Servitut ind i Forhandlingen, samtidig havde sagt os, hvori den Servitut, som de tale om, er grundet, om den er grundet i en Lovgivningsakt eller i en administrativ Akt. Det har ikke saa lidt Betydning at faae det undersøgt. (Golfstein-Ledreborg: Lad os faae det undersøgt i Udvalget!) Ja, deri er jeg enig med det ærede Medlem, at det er ønskeligt at faae det undersøgt i et særligt Udvalg; men jeg vilde have ønsket, at det ærede Medlem forud kunde have givet os nogen Forklaring derom. Jeg vilde have ønsket, at han, naar han paastaar, at her er en Servitut, og at Ophævelsen af den skulde medføre Beføstning for og en Fordring paa en anden for Statskassen, havde sat sig saameget ind i Sagen, at han dog blot i Almindelighed kunde sige os, at Servituten er paalagt ad den og den Wei, paa den og den Maade; det var dog ikke formeget forlangt af det ærede Medlem. Det vilde jeg altsaa gjerne have oplyst, thi hvis Servituten er paalagt ved Lov, saa forekommer det mig at være af ikke ringe Betydning med Hensyn til Administrationens Stilling, da Formodningen saa maa være for, at Servituten kun kan hæves ved Lov; men er den paalagt ad administrativ Wei, saa maa Formodningen være for, at den ogsaa kan ophæves eller indskrænktes ad administrativ Wei. Det bør vi undersøge, og det undrer mig, at det ærede Medlem slet ikke veed Noget derom. Dernæst kunde jeg nok have lyst til ogsaa at faae at vide, om denne Servitut er begrundet i lignende Hensyn, hvori Demarkationslinien var begrundet, nemlig Hensynet til, at Kjøbenhavn var og tilbids endnu er en Fæstning; thi hvis den var begrundet deri, saa vil den Analogi, som det ærede Medlem paaberaaber sig fra Demarkationslinien, faae nogen Betydning; men hvis den, som jeg har mere Grund til at tro, slet ikke har dermed at gjøre, men kun er en Servitut, der er knyttet til Arealet ved Kalkbrænderibatteriet, saa tror jeg, at Sagen stiller sig helt anderledes, thi hvis hele Forholdet derude er det, at man paa Grund af Kalkbrænderibatteriet har paalagt de Grunde, som dette Batteri skulde skyde over, den Forpligtelse, at de ikke maa lægge Hindringer i veien for Eydningen ved Byggeforetagender eller Sligt, saa ser jeg ikke rettere, end at, naar Batteriet flyttes ud, saa flytter Servituten med. Det vil i alt Fald være Tilfældet, naar vi se hen til analoge Forhold paa det privatretlige Omraade. Naar vi tænke os, at en Mand har et Hus og en Udfigtsret over Nabogrunden, hvorfors dennes Eier ikke kan bygge paa denne, saa er det klart, at, naar den, der har Udfigtsretten, nedriver sit Hus og flytter det hen ved Siden af Naboens, saa falder Ingen paa, at den, der har Retten, kan forlange Penge af Naboen, fordi denne bliver